

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 55/2022-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

[REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Jurajom Gavalcom, Piešťanská 3, Trnava, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 1Tp/72/2021 z 12. novembra 2021 a uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Tpo/68/2021 z 18. novembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci

1. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh doručenej ústavnému súdu 30. decembra 2021 vyplýva, že proti sťažovateľovi a ďalším osobám bolo vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 2 písm. c) Trestného zákona (ďalej len „TZ“) s poukazom na § 138 písm. b), i) a j) TZ.

2. Sťažovateľ bol spolu s ďalšími obvinenými osobami uznesením okresného súdu č. k. 6Tp/27/2021 z 23. apríla 2021 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 3Tpo/31/2021 z 27. mája 2021 vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (ďalej len „TP“). Väzba začala plynúť 21. apríla 2021.

3. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave podal na okresnom súde 19. októbra 2021 návrh na predĺženie lehoty trvania väzby u sťažovateľa a ďalších obvinených osôb o tri mesiace

(do 21. februára 2022). Návrh bol podaný v rámci zákonom stanovenej základnej sedemmesačnej lehoty väzby (väzba bola ohraničená od 21. apríla 2021 do 21. novembra 2021).

4. Okresný súd napadnutým uznesením rozhodol o predĺžení väzby sťažovateľa a ďalších obvinených do 21. februára 2022 a zamietol nahradenie väzby sťažovateľa dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) TP. Krajský súd napadnutým uznesením zamietol sťažnosť sťažovateľa a ďalších obvinených osôb.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ namieta porušenie § 76 ods. 3 TP, podľa ktorého *„Súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený“*.

6. Sťažovateľ tvrdí, že okresný súd nedodrжал lehotu určenú na rozhodnutie o väzbe tak, aby v prípade sťažnosti mohol byť spis predložený nadriadenému súdu v lehote predpokladanej uvedeným ustanovením (najneskôr päť dní), pretože vzhľadom na deň rozhodovania sa už dodržať nedala. Okresný súd podľa neho rozhodol oneskorene, pričom krajský súd posúdil jeho sťažnosť len ako formálnu.

7. Podľa sťažovateľa krajský súd považuje nedodržanie lehoty, v ktorej mu bol predložený spis na rozhodnutie o sťažnosti, za akceptovateľné, pretože ide len o poriadkovú lehotu, s čím sa nestotožňuje a na tomto argumentačnom základe sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Sťažovateľ navrhuje zrušiť napadnuté uznesenia a priznať náhradu trov konania.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K napadnutému uzneseniu okresného súdu:

8. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo predmetom prieskumu krajským súdom na základe sťažnosti sťažovateľa. Pre rozhodnutie ústavného súdu v danej časti je teda podstatné, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo podrobené zákonnému prieskumu zo strany krajského súdu, teda bol v danom prípade dodržaný princíp subsidiarity, na ktorý poukazuje čl. 127 ods. 1 ústavy a § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZUS“).

9. Uvedená skutočnosť tak vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum ústavnou sťažnosťou prezentovaného porušenia označených práv sťažovateľa napadnutým uznesením okresného súdu,

a preto bolo potrebné ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZUS pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

III.2. K napadnutému uzneseniu krajského súdu:

10. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, IV. ÚS 62/08, I. ÚS 165/2015).

11. Podľa sťažovateľa krajský súd považuje nedodržanie lehoty, v ktorej mu bol predložený spis na rozhodnutie o sťažnosti, za akceptovateľné, pretože ide len o poriadkovú lehotu.

12. Krajský súd v napadnutom uznesení uviedol, že *„Čo sa týka sťažnostných námietok, ktoré sa zhodne vyskytli v odôvodnení sťažností obvinených... a týkajú sa nedodržania lehoty piatich pracovných dní na rozhodnutie sťažnostného súdu, ktorá musí byť dodržaná pri predložení opravného prostriedku proti rozhodnutiu o predĺžení väzby (§ 76 ods. 3 Tr. poriadku), krajský súd uvádza, že uvedená lehota má povahu poriadkovej lehoty. Lehota na predloženie spisu nadriadenému súdu, spolu so sťažnosťou proti uzneseniu o predĺžení lehoty väzby najneskôr päť dní pred uplynutím lehoty väzby je poriadkovou lehotou, preto prípadné nedodržanie tejto lehoty samo osebe nemôže byť dôvodom na zrušenie napadnutého uznesenia, nepredĺženie lehoty väzby a prepustenie obvineného z väzby na slobodu“* (uznesenie NS SR IToš 17/2006).

13. Ústavný súd poukazuje na § 76 ods. 2 TP, prípadne § 192 ods. 3 TP, v ktorých sú uvedené lehoty so špecifickými následkami pri ich nedodržaní. Ide o tzv. obligatórne lehoty, ktoré v prípade ich nedodržania majú za následok prepustenie obvineného z väzby na slobodu. Pre porovnanie podľa § 76 ods. 2 TP: *„Ak nie je v odseku 8 ustanovené inak, základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov. Prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty; to neplatí, ak sa lehota väzby posudzuje podľa odseku 8.“*

14. Ústavný súd konštatuje, že krajský súd o predĺžení lehoty väzby sťažovateľa rozhodol 18. novembra 2021, pričom lehota väzby mala uplynúť až 21. novembra 2021. Ústavný súd v okolnostiach sťažovateľovej veci nepovažuje za ústavne neudržateľný právny názor krajského súdu, že lehota uvedená v § 76 ods. 3 TP je poriadkovou lehotou, ktorou sa súdy riadia v rámci rozhodovania o predĺžení lehoty väzby a ktorá má zabrániť tomu, aby sa nadriadený (sťažnostný)

súd ocitol v časovej tiesni pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa o predĺžení lehoty väzby. Ak by teda bol niekto ukrátený nenaplnením tejto lehoty, bol by to krajský súd, nie sťažovateľ.

15. Krajský súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľa proti napadnutému uzneseniu okresného súdu v lehote stanovenej podľa § 76 ods. 3 TP, a teda včas. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažovateľom namietaným uznesením, ktorým bola 18. novembra 2021 predĺžená lehota väzby pôvodne ohraničenej do 21. novembra 2021, nemohlo dôjsť k nedovolenému zásahu do jeho základného práva na osobnú slobodu. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) ZUS ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2022

Peter Straka
predseda senátu